

Guémara Baba Métsia 22a

אמימר ומר זוטרא ורב אשי אקלעו לבוסתנא דמרי בר איסק, אייתי אריסיה תמרי ורימוני ושדא קמייהו. אממר ורב אשי אכלי, מר זוטרא לא אכיל. אדהכי אתא מרי בר איסק, אשכחינהו, ואמר ליה לאריסיה: אמאי לא אייתית להו לרבנן מהנך שפירתא? אמרו ליה אממר ורב אשי למר זוטרא: השתא אמאי לא אכיל מר? והתניא: אם נמצאו יפות מהן - תרומתו תרומה! - אמר להו, הכי אמר רבא: לא אמרו כלך אצל יפות אלא לענין תרומה בלבד, משום דמצוה הוא, וניחא ליה. אבל הכא - משום כסיפותא הוא דאמר הכי.

Tossefot sur place

היה חושש מר זוטרא שמא בשעת חלוקה לא יאמר לבעל הפרדס תטול כנגד מה שנתתי להם ורב אשי לא היה חושש

ואין לומר שהיה סומך שיתרצה מרי בר איסק כשידע דהלכה כאבוי ואף על גב דהשתא ניחא ליה מעיקרא לא הוה ניחא ליה.

Commentaire du Shach 358.1

ואי לאו דמסתפינ' הייתי אומר שמותר ויאוש שלא מדעת שאני שגם אח"כ אינו מייאש אלא משום שאינו יודע היכן הוא ובע"כ הוא מתייאש

משא"כ הכא כיון שידוע שיתרצ' א"כ השתא נמי בהיתרא אתי לידיה דמסתמ' אינו מקפיד על זה

Guémara Ketouvat 48a

מי שנשתטה ב"ד יורדין לנכסיו וזנין ומפרנסין אשתו ובניו ובנותיו ודבר אחר, רש"י שם מסתמא ניחא ליה שיזונו בניו ובנותיו משלו

Commentaire du Ktsot Ha'hochen 358.5

ואפשר כיון דגבי בניו ובנותיו אפילו ביותר משש מצוה מיהא הוי אף על גב דלא כפינן ליה כמבואר שם דף מ"ט, וניחותא דמצוה שאני דאע"ג דהשתא לא ידע מהני

Choul'han Aroukh 14.4

מותר ליטול טלית חבירו ולברך עליה, ובלבד שיקפל אותה

Michna Beroura sur place

טלית חבירו - פי' שלא מדעתו דניחא ליה לאינש דליעבד מצוה בממוניה